

KAVÁRNA POTMĚ S NIKITOU

Důkazem toho, že Nikita je člověk se smyslem pro humor je třeba to, že když jsme se jednoho dne roku 2014 domluvily, že půjdeme do Kavárny Potmě, řekla mi na polovině cesty od auta na místo: „Hele tam asi bude tma, že jo?“ Otázka mě rozesmála a já jí podala odpověď: „No vzhledem k tomu, že je to Kavárna Potmě, tak asi jo, ne?“ Mezitím, co já šla smíchy do kolen, ona se zarazila.

„A nevíš, je tam velká tma nebo jenom tak jako šero?“ byly Nikity další pro mě nepochopitelné otázky.

„No totální tma, totální.“ Když jsem zpozorovala její zaražení se, nenapadlo mě nic jiného, než si začít dělat srandu: „Neříkej, že Nikita se bojí tmy.“

„Pěťo ty si asi budeš myslet, že jsem úplně blbá, ale víš, co je průšvih?“

„No to fakt nevím a jsem zvědavá, co z tebe vypadne.“

„No já strach ze tmy fakt mám.“

S jejími slovy sílil i můj záchvat smíchu.

„Mě nenachytáš, ty si děláš prču.“

„No nedělám Pěťo, já mám ze tmy fakt strach!“

„Jo, a proto se mnou jdeš do „Kavárny Potmě“ že jo?“

Nikita se rázem rozesmála taky. Lidi kolem si museli myslet, že jsme něčím sjeté, ale výjimečně jsem to neřešila, resp. to nešlo řešit, protože záchvat smíchu byl velkej a nezastavitelnej.

„A to si to jako nevěděla dřív?“

„Já si myslela, že tam bude trošku vidět, jenom takový šero.“

„No to ne, protože by to rušilo zážitek z tý tmy...“

„No to je pravda, no tak snad to nebude tak hrozný.“

„Tak chceš to vzdát a jít si třeba někam sednout?“

„To by bylo docela blbý, to teď zabalit co?“ zasmála se.

„No vzhledem k tomu, že jsme skoro na místě, tak trošku jo no.“

„Hm, to jo no.“ přitakala.

„Hele a fakt to dáš? Nezkolabuješ tam?“

„To se pozná, ale nic nerušíme, jdeme.“

„Už chápu, proč máš vzor v Nikitě, ty se fakt nezastavíš před ničím.“

„No právě.“

Uvnitř Kavárny Potmě u stolku na mojí otázku: „Jaké jsou dojmy? Jaká je tma?“
Nikita pronesla: „No je to teda síla! Obdivuju tě!“

Venku se mi přiznala, že uvnitř měla namále, že se jí i udělalo špatně od žaludku.
Mohla jsi říct, oni by tě dovedli ven a počkala bys na mě venku.“

„To jsem nechtěla.“

No prostě pro Nikitu zážitek zřejmě navždycky.

Kavárnu Potmě doporučuji všem, tedy všem těm, kteří nemají strach ze tmy :-D

Vaše Petra

V Praze 15. 6. 2015